

ת"פ 7658/05/14 - מדינת ישראל נגד חאלד דאוד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 7658-05-14 מדינת ישראל נ' דאוד

לפני כב' השופטת רות לורך, סג"נ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאלד דאוד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרון משעל

ב"כ הנאשם עו"ד לאה צמל

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב-אישום מתוקן המייחס לו עבירת קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), וניסיון לייצור נשק בצוותא חדא, לפי סעיף 144(ב2) יחד עם סעיפים 25 ו-29(ב) לחוק.

כתב-האישום המתוקן

2. הנאשם הינו אזרח ישראלי, בן לאם ישראלית ילידת כפר ברא ולאב פלסטיני. עד למעצרו התגורר הנאשם עם אביו ואמו לסירוגין, בכפר ברא ובקלקיליה שבשומרון.

3. נמר עטא (להלן: "**נמר**") והאחים התאומים עבד אל חק (להלן: "**ע"א חק**") ועבד אל רחמן (להלן: "**ע"א רחמן**") הינם תושבי קלקיליה. בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום השתתפו הנאשם והשלושה יחד בחוגים שונים ללימוד אסלאם שהתקיימו בקלקיליה.

4. בחודש יולי 2013 או בסמוך לכך, במסגד בקלקיליה, קשרו נמר, ע"א חק וע"א רחמן קשר לביצוע פשע של הקמת חוליית טרור (להלן: "**החוליה**"), שתבצע פיגועים בנשק חם נגד מטרות ישראליות יהודיות אקראיות (להלן: "**הקשר**"). מספר ימים לאחר מכן, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו השלושה עם הנאשם בקלקיליה, והציעו לו לחבור לחוליה. הנאשם הסכים להצעה זו והצטרף לקשר.

עמוד 1

5. במהלך הפגישה הציע כל אחד מארבעת חברי החוליה את סוג הנשק החם בו צריכה החוליה להשתמש לצורך פעילותה. הנאשם העלה אפשרות לבצע פיגוע ירי, נמר העלה אפשרות לבצע פיגוע מטען חבלה, ואילו ע"א חק וע"א רחמן העלו אפשרות לבצע ירי טילי רקטות. לאחר דין ודברים בהצעות שהועלו החליטו הארבעה לאמץ את הצעתו של נמר.
6. החוליה הגדירה את חלוקת התפקידים הבאה: לשם קידום הקשר הוטל על נמר להשיג חומר נפץ למטען החבלה, ואילו ע"א חק וע"א רחמן היו אחראיים על בסיסו החשמלי של המטען, אשר יופעל מרחוק. על הנאשם לא הוטל תפקיד מוגדר לשם קידום הקשר.
7. במהלך התקופה העוקבת, פעלו חברי החוליה בהתאם לחלוקת התפקידים שהוגדרה: ע"א חק למד ממידע באינטרנט אודות שיטות ייצור של מטען באמצעות טלפון נייד, נורות וחומי חשמל, ובעזרת ע"א רחמן ניסו לייצר את המטען באופן הנלמד ללא הצלחה.
- נמר פנה לאחר בשם "אבו עמרה", וביקש ממנו להשיג עבורו דשן אשלגן חנקתי עבור מטען החבלה. אבו אמרה הסכים לנסות לפעול בעניין, אך לא העביר את האשלגן בפועל.
8. ביום 26.11.2013, לבקשת נמר, הביא עמו ע"א חק את המטען המיועד למספרה בה שהו נמר והנאשם. דקות ספורות לאחר הגעתו למקום, נעצרו ע"א חק, נמר והנאשם על-ידי הביטחון המסכל הפלסטיני. בהמשך נעצר גם ע"א רחמן. מעצר זה הוא שסיכל את המשך פעילותה של החוליה והוביל לפירוקה.

תסקיר שירות המבחן

9. הנאשם מוסלמי בן 22, רווק. סיים 10 שנות לימוד, אך פרש מלימודיו על-מנת לסייע בפרנסת משפחתו. טרם מעצרו עבד בחברת ניקיון באזור ראשון לציון. בשנים האחרונות החל בהליך של התקרבות לדת. אביו של הנאשם מתגורר בקלקיליה ובעלותו חנות צעצועים. אמו מתגוררת בכפר ברא. לנאשם 7 אחים ואחיות. לדבריו, מאז שהיה ילד הוריו חיים בנפרד.
10. בשיחתו עם קצינת המבחן הכחיש הנאשם את עובדות כתב-האישום. לדבריו, הכיר את יתר חברי החוליה, אשר נהגו להתפלל עמו במסגד בקלקיליה, הכרות שטחית בלבד. הנאשם הסביר כי לא יחס חשיבות לכוונותיהם לבצע פיגוע, וחשב שהדברים נאמרים בבדיחות הדעת. יצוין כי במסגרת טיעוניה לעונש, הבהירה ההגנה כי שירות-המבחן לא הבין נכון את הנאשם, וכי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו, הוא מודה כי הדברים אכן היו, אך טוען כי לא חשב שחבריו יוסיפו לפעול כפי שקבעו.
11. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לתת אמון וכי תשובותיו בפני קצינת המבחן שטחיות ולקוניות. הנאשם אף מתקשה לזהות את המרכיבים הבעייתיים בהתנהלותו בעת ביצוע העבירה. לאור הכחותיו את העובדות המצוינות בכתב האישום, וחוסר שיתוף הפעולה עם קצינת המבחן, לא ניתן להעריך את רמת הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד. לפיכך, לא הובאה המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

12. **ב"כ המאשימה** טען כי מעשיו של הנאשם הם מעשים בעלי אופי אידיאולוגי מובהק. המניע האידאולוגי מהווה נסיבה מחמירה בקביעת מתחם העונש. מדובר באירוע טרוריסטי לכל דבר, שנועד לפגוע בביטחון המדינה ואזרחיה, ואשר סוכל רק בשל מעצרה של חוליית הטרור על-ידי הביטחון המסכל הפלסטיני.
13. הנאשם ושותפיו תכננו את פעילותם בקפידה. חלקו של הנאשם בקשירת הקשר ובהקמת החוליה זהה

- לחלקם של חבריו. במסגרת פגישתם, הנאשם העלה אפשרות לבצע פיגוע ירי, אך הצעתו לא התקבלה.
14. הנזק הצפוי מביצוע העבירה, פיגוע מטען חבלה, הינו נזק חמור ורצחני ביותר. אין להשוות בין פיגוע מסוג זה לפעולות טרור אחרות דוגמת השלכת בקבוקי תבערה.
15. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע **בין 5 ל-8 שנות מאסר**.
16. אשר לעונש הראוי בתוך מתחם הענישה, טען ב"כ המאשימה כי על שיקול ההרתעה להוות מרכיב דומיננטי בגזירת עונשו של הנאשם, זאת בשל אופי העבירות ובשים לב לכך שלנאשם הרשעה נוספת בעבירת אלימות. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו, ולא קיימת כל המלצה לשיקומו. עם זאת, בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם, **מבקש ב"כ המאשימה לגזור עליו עונש המצוי באמצע מתחם הענישה - 6 שנות מאסר בפועל**.
17. **ב"כ הנאשם** טענה כי חלקו של הנאשם במעשים קטן ביותר. נמר, ע"א חק וע"א רחמן הקימו את החוליה והחליטו על מטרה כללית ומעורפלת של ביצוע פיגוע, ורק אז הציעו לנאשם להצטרף אליהם. הנאשם השתתף בפגישה יחידה, בה העלה הצעה שלא נבחרה, וכאשר חולקו התפקידים בין חברי החוליה, לא יועד לו כל תפקיד בביצוע המעשים בפועל. יתר חברי החוליה פעלו במשך 5 חודשים מבלי ליצור קשר עם הנאשם. מטען החבלה המאולתר אמנם הובא למספרה בה שהה הנאשם, אך הוא הובא על-מנת להציגו לנמר.
18. ניסיון ייצור הנשק המיוחס לנאשם נוגע להצעתו כפי שעלתה בפגישה עם חברי החוליה בלבד. אין לייחס לנאשם ניסיון לייצר מטען חבלה, שכן הנאשם כלל לא היה שותף לכך. אשר לעבירת קשירת הקשר, לאור חלקו של הנאשם מדובר בקשירת קשר ברף הנמוך ביותר.
19. לנאשם הרשעה נוספת בעבירת אלימות קלה שאין לה הקשר לאומני, בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי בלבד. בנסיבות אלה, טענה ב"כ הנאשם כי **יש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם**, ולא להטיל עליו מאסר ממושך כבקשת המאשימה.
20. **הנאשם** בדבריו לעונש מסר כי לא האמין שחברי החוליה יתקדמו עם התוכנית העבריינית, וחשב שמדובר בדיבורים גרידא. כמו כן לא שיער כי תהיה בכך פגיעה בביטחון המדינה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

21. הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם ההגנה על בטחון המדינה ועל שלום אזרחיה. על אף שפעילות חוליית הטרור בה לקח חלק הנאשם לא צלחה, לא ניתן לומר שהפגיעה בערכים אלה הינה קלה. הנאשם יחד עם שלושה נוספים קשרו קשר לעסוק בטרור ולפגוע במטרות ישראליות יהודיות. במסגרת הקשר הועלו הצעות שונות, כאשר בכולן טמונה סכנה ממשית לחיי אזרחי המדינה. ההצעה שהתקבלה בנוכחותו של הנאשם, לבצע פיגוע באמצעות מטען חבלה, הינה הצעה בעלת פוטנציאל קטלני ביותר. יתר חברי החוליה אף פעלו לייצור המטען בפועל, כמפורט בכתב-האישום. למרבה המזל, פעילות החוליה סוכלה לבסוף בשל מעצר חבריה על-ידי הביטחון המסכל הפלסטיני, אך קשירת הקשר והפעולות שנעשו לצורך הוצאתו אל הפועל מהווים כשלעצמם פגיעה של ממש בערכים עליהם נועדו עבירות הביטחון השונות להגן.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

22. הפעולה הרצחנית אותה ניסו חברי החוליה להוציא לפועל תוכננה לאורך מספר חודשים. במסגרת המפגש בין חברי החוליה הועלו הצעות שונות והתקבלה החלטה על ביצוע פיגוע באמצעות מטען חבלה. במהלך הפגישה חולקו ליתר חברי החוליה תפקידים שונים לצורך ייצור המטען, והשלושה פעלו בהתאם לנקבע. יש בתכנון המעשים כדי להוות נסיבה מחמירה במסגרת קביעת מתחם הענישה אף ביחס לנאשם, על אף שלא קיבל תפקיד במסגרת חלוקת העבודה בין חברי החוליה. התכנון מצביע על כך שהנאשם הבין היטב את רצינות כוונותיהם הרצחניות של חבריו לחוליה, ועל אף זאת, בחר להשתתף בפעילותה.

23. הנזק הצפוי מביצוע העבירה, פיגוע מטען חבלה, הינו נזק חמור ורצחני ביותר. צודק ב"כ המאשימה כי אין להשוות בין פיגוע מסוג זה לפעולות טרור אחרות דוגמת השלכת בקבוקי תבערה. העובדה שהמעשים נמנעו לא בשל חוסר יכולת להוציאם אל הפועל אלא בשל מעצר החוליה על-ידי הביטחון המסכל הפלסטיני, מדגישה את החומרה.

24. חלקו של הנאשם בכל הנוגע לקשירת הקשר ולשלבים הראשונים של ייסוד החוליה אינו שונה מהותית מחלקם של חבריו: הנאשם הביע הסכמתו להצטרף להקמת החוליה כשמטרתה לפגוע באמצעות נשק חם במטרות ישראליות; השתתף במפגש בו הועלו האפשרויות השונות לפגיעה באזרחים; הנאשם אף העלה בעצמו את ההצעה לבצע פיגוע ירי, הצעה שלא התקבלה. ואולם, החל משלב זה, הנאשם לא לקח חלק בהוצאת התוכנית העבריינית אל הפועל. הנאשם לא השתתף בייצור המטען, וכל חלקו ביחס לעבירת ניסיון ייצור הנשק נוגע לעצם השתתפותו בפגישה בה הועלתה ההצעה לבצע פיגוע מטען. מובן כי חלקו המצומצם של הנאשם ביחס לעבירה זו יילקח בחשבון בקביעת מתחם העונש.

מדיניות הענישה הנהוגה

25. העונש לצד עבירת קשירת הקשר, כאשר מטרת הקשר הינה הקמת חוליית טרור לביצוע פיגועים בנשק חם, הינו עד 7 שנות מאסר. הנאשם הורשע בנוסף בעבירת ניסיון לייצור נשק בצוותא חדא, עבירה שהעונש לצידה הינו 15 שנות מאסר, אם כי כפי שתואר לעיל, חלקו של הנאשם בביצוע עבירה זו קטן משמעותית מחלקם של יתר חברי החוליה.

26. לגבי פעולות שמטרתן לפגוע בביטחון המדינה, נאמר לאחרונה בע"פ 2937/13 **טארק נ' מדינת ישראל** (27.7.2014):

"תחת פעולות לפגיעה בביטחונה רגזה ארץ, ותחת ניסיון הריגה באזרחיה לא תוכל שאת (השוו: משלי ל, כא). המענה המשפטי לפעולות הטרור חייב להיות נחוש ולהעביר מסר ברור ומרתיע. יבין היטב החפץ לפגוע בליבת החיים של המדינה ותושביה כי אף בית המשפט יילחם בתופעה באמצעות הכלים המוענקים לו על-ידי המחוקק בדמות החמרה ממשית בעונש. כך תמיד וכך במיוחד על רקע המציאות הביטחונית באזורנו בשנים האחרונות".

27. המאשימה הגישה לעיוני שלושה פסקי-דין שעניינם קשירת קשר לביצוע פיגועים באמצעות מטעני

חבלה, בשילוב עבירות חמורות נוספות לרבות ייצור נשק. ואולם, עיון בפסקי-הדין מעלה כי מדובר בקשירת קשר חמורה בהרבה, לביצוע פעולות טרור רבות וחמורות, כאשר המעשים בוצעו בשיתוף פעולה מלא של הנאשמים הרלוונטיים. לפיכך, לא ניתן לראות בעונשים שנגזרו במקרים אלה (5 ו-8 שנות מאסר) כרף ענישה ראוי במקרה שלנו.

28. ההגנה הגישה לעיוני מספר פסקי-דין שעניינם קשירת קשר לביצוע טרור באמצעות זריקת בקבוקי תבערה, בהם הוטלו על הנאשמים עונשים הנעים בין 4 ל-18 חודשי מאסר בפועל. ואולם, כפי שהוסבר לעיל, מדובר בקשירת קשר לביצוע מעשים שחומרתם פחותה מענייננו.

29. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, נעזרתי בפסקי-הדין הבאים, תוך התחשבות בשוני בינם לבין המקרה שלפניי:

א. עפ"ג (מחוזי-ים) 16118-07-11 **סלאימה נ' מדינת ישראל** (13.12.2011), אליו הפנתה ההגנה, שעניינו קשירת קשר של שלושה נאשמים לזריקת רימון לעבר עמדת צה"ל, וכן עבירת ניסיון לרכישת נשק. במסגרת הערעור הופחת עונשו של אחד הנאשמים ל-22 **חודשי מאסר בפועל**. לטענת ההגנה, נסיבות מעשיו של אותו נאשם חמורות יותר מעניינו, שכן מלבד הצטרפותו לקשר, הוא ביצע בעצמו ניסיונות לרכישת הרימון לצורך ביצוע הפיגוע. ואולם, עיון בנימוקי הערעור מעלה כי בשונה מענייננו, שם דובר על נאשמים שלקחו אחריות מלאה למעשיהם, ובעיקר כי קודם למעצרים קיבלו החלטה להפסיק את ניסיונות רכישת הרימונים.

ב. ע"פ 6635/07 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.2007) - במסגרת האישום הראשון, הציע מפקד ארגון הטרור וועדות ההתנגדות העממית למשיב לנסוע לגדה המערבית ולסייע בהקמת חוליות של הארגון. המשיב הסכים להצעה זו, אך התכונן לא יצא אל הפועל בשל מותו של מפקד הארגון בהיתקלות עם כוחות צה"ל. במסגרת האישום השני, נפגש המשיב עם פעילי ארגון הטרור, אשר ביקשו לציידו במפתח לכתב צופן באמצעותו יוכלו פעילי הגדה ליצור קשר עם פעילים ברצועת עזה. בסופו של דבר הוחלט כי הצופן יישלח בדרך אחרת. המשיב הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וניסיון למתן שירות להתאחדות בלתי חוקית. בית-המשפט המחוזי גזר עליו **15 חודשי מאסר בפועל**. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה בדעת רוב, אך נקבע כי **מדובר בעונש החורג ממדיניות הענישה הנהוגה**, ואשר ניתן אך בשל נסיבותיו האישיות המקלות ומצבו הבריאותי הקשה של המשיב, נסיבות שברי כי אינן מתקיימות בענייננו.

ג. ע"פ 1272/13 **אכתילאת נ' מדינת ישראל** (11.11.2013) - המערערים הורשעו בעבירות של קשירת קשר לפשע. המערער 1 הורשע בנוסף בעבירה של ניסיון לביצוע עבירות בנשק, אך זוכה מעבירה זו במסגרת ערעורו. המערער 1 תכנן להכין מטעני חבלה לשימוש נגד יהודים בתחומי מדינת ישראל. לצורך כך הוריד מידע מהאינטרנט לגבי האופן בו ניתן לייצר מטעני חבלה, ואף ניסה להכין מטען מאולתר ללא הצלחה. בנוסף, פעל המערער 1 בניסיון להשיג נשק, ואף נפגש עם סטודנטים בירדן ושוחח עימם על הצורך לבצע פיגועים בישראל. במהלך מבצע עופרת יצוקה נפגשו שני המערערים, והמערער 1 הציע למערער 2 לפעול נגד יהודים, וציין כי ניתן להשיג נשק מחיילים המשרתים בצה"ל. המערער 2 הביע הסכמתו להצעה. בפגישה נוספת שנערכה מאוחר יותר, הביע המערער 2 בשנית כי הוא נכון לבצע פיגועים נגד יהודים. כיוון שלא היה ברשות המערערים נשק, תוכנן כי השניים יתקפו את בני דודיו של

המערער 1 המשרתים בצה"ל, על מנת לקחת את נשקם. ערעורם של המערערים על חומרת עונשם התקבל חלקית. **עונשו של המערער 1 הועמד על 4 שנות מאסר, ואילו עונשו של המערער 2 הועמד על שנת מאסר.** כמו כן נותר על כנו קנס בסך 20,000 ₪ שנגזר על כל אחד מהמערערים.

ד. ע"פ 1898/10 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (26.7.2010) - המערער השתתף בפגישה יחד עם אחרים, שם הוצע לו להקים חוליה אשר תבצע פיגועים נגד שוטרים ישראלים המוצבים במחסומים. המערער נתן הסכמתו בעקבות לחץ רב שהופעל עליו, והיה אמור להשתתף בפיגוע מסוג זה, כאשר התפקיד שיועד לו היה לקיים תצפית בעוד אחר יורה לעבר השוטרים. בסופו של יום המערער לא השתתף באירוע מאחר ולא אותר על-ידי חברי החוליה. החוליה נעזרה באחר, ובאותו אירוע נרצח שוטר ושוטרת נפצעה. על המערער נגזרו **15 חודשי מאסר**, וערעורו על חומרת העונש נדחה.

30. לאחר בחינת השיקולים השונים שהובאו לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, **נע בין 15 ל-40 חודשי מאסר בפועל.**

העונש הראוי לנאשם

31. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שקלתי לקולא את גילו הצעיר של הנאשם ואת נסיבותיו המשפחתיות המתוארות בתסקיר.

שקלתי לחומרא את יחסו של הנאשם לעבירות אותן ביצע ובהן הודה. דבריו של הנאשם בפני שירות המבחן, העדר שיתוף הפעולה עם הגורמים המטפלים, והתבטאותו במסגרת הטיעונים לעונש לפיה לא היה במעשים כדי לפגוע בביטחון המדינה, מצביעים על חוסר הפנמה של חומרת המעשים.

32. גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/1) מעלה כי בעברו הרשעה בעבירות של תקיפה סתם והתנהגות פרועה במקום ציבורי, זאת בגין מעשים שביצע בשנת 2012, עת הכה במכת אגרוף פועל תחזוקה ערבי במחסום, וכן הכה אותו ברגליו והפילו על הארץ. הנאשם נידון למאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה ופיצוי למתלונן. בשים לב לכך שהמעשים בוצעו שלא על רקע אידיאולוגי, לא ראיתי לראות בעברו הפלילי שיקול משמעותי לחומרא.

33. לאחר בחינת השיקולים השונים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום מעצרו המינהלי בגין העבירות נושא תיק זה - 29.11.13.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירות אלימות או נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירות אלימות או נשק מסוג עוון.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"א סיוון תשע"ה, 08/06/2015 במעמד הנוכחים.